

Arrest

nr. 224 341 van 29 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127 / 3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.-J. DE BLOCK, die *loco* advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 april 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 20 april 2018 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 6 november 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een soenniet van Koerdische origine bent, en op 14 januari 1995 in Hourour (provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio, KAR) bent geboren. Op uw tweede of derde verhuisde u met uw familie naar Dohuk. In 2012 kreeg u lymfeklierkanker. Om de behandeling te bekostigen diende uw familie terug te keren naar Hourour, waar het leven goedkoper was. Doorheen de jaren kende u enkele opstoten van de ziekte, ondertussen bent u genezen verklaard.

U doorliep de middelbare school, studeerde een jaar 'business en economie' aan de universiteit van Zakho, en studeerde vervolgens geschiedenis aan de universiteit van Dohuk.

Sinds 2015 beschouwt u zichzelf als een mensenrechtenactivist. In de loop der jaren werd u onder meer actief voor "Green Kurd", een Koerdische organisatie die zich inzet voor het milieu. U schreef rapporten over milieuthema's, waaronder de effecten van de Turkse bombardementen op het landschap en de effecten van de ongecontroleerde jacht van overheidsfunctionarissen op het dierenbestand. Verder werd u lid en beheerder van het Koerdische kritische jongerenplatform 'Gencên Behdînan' ('Vrije Jongeren'). Jullie postten kritische artikels over de Koerdische autoriteiten en jullie leden werden geregeld geïntimideerd of zelfs fysiek aangepakt. Ook de vermoorde journalist Wadad Dohuki behoorde tot deze beweging. Verder postte u op facebook allerlei artikels, zowel literaire, poëtische, medische, als kritische ten aanzien van de Koerdische autoriteiten. Sommige van de artikels werden opgepikt door andere websites. Los daarvan publiceerde u artikels in diverse kranten of magazines. Als gevolg van uw engagement werd het u moeilijk gemaakt om een studentenkot of werk te vinden. Na een publicatie op de website van de mensenrechtenorganisatie 17Shubat werd u bedreigd door een persoon die handelde in naam van A.(...) K.(...), kopstuk van de KDP ('Koerdische Democratische Partij') en 'amid' (brigadier-generaal) bij de 'asayesh' (Koerdische inlichtingendienst).

In juli 2017 ging u na afloop van het academiejaar op reis in Turkije. U vloog op legale wijze middels uw eigen paspoort en een Turks visum via Erbil naar Istanbul. Tijdens uw verblijf ontmoette u de Iraaks-Koerdische activist N.(...) B.(...), een schrijver die omwille van zijn kritische ideeën naar Turkije was verbannen. Het was de bedoeling dat u samen met hem een reis zou maken. Uiteindelijk schreef u op basis van jullie ontmoeting een kritisch artikel over de rol van de Peshmerga (Koerdische strijders) bij de bevrijding van Sinjar. Het artikel werd op de Koerdische nieuwswebsite NRT gepost. In dezelfde periode publiceerde u nog twee andere artikels. Een ervan handelde over de tweede verjaardag van de moord op de journalist W.(...) D.(...). Het andere artikel verscheen in de krant 'Roj Article' en handelde over het overlijden van N.(...) M.(...), de voorzitter van de Goran-beweging die zich de laatste jaren tegen het beleid van de KDP had gekant.

Rond 4 of 5 september 2017 keerde u per bus terug naar Irak. In de dagen voor uw terugkeer had uw vader u gewaarschuwd dat er mensen naar u hadden gevraagd. Volgens hem zou u bij terugkeer problemen hebben om het land binnen te geraken. Uit voorzorg onderhield u tijdens de terugreis contact met uw familie.

Bij aankomst aan de Turks-Iraakse grenspost van Ibrahim Khalil, werd u aan de Iraakse zijde apart genomen en naar het gebouw van de asayesh overgebracht. Ook uw paspoort werd ingehouden. Toen u verduidelijking vroeg kreeg u een klap. Vervolgens werd u naar een cel overgebracht. Enkele uren later maakten amid A.(...) K.(...) en A.(...) B.(...), de directeur van de asayesh van de grenspost, hun opwachting. A.(...) K.(...) was dronken en spuwde in uw gezicht. Hij gebruikte schuttingtaal en zei dat hij zichzelf veel tijd had kunnen besparen door u al veel eerder te vermoorden. Hij verwees ook naar zijn rol op de moord op W.(...) D.(...). Vervolgens namen ze uw telefoon in beslag en begon A.(...) K.(...) u vragen te stellen en te slaan. Hij wou onder andere informatie over N.(...) B.(...). Nadien begon ook A.(...) B.(...) vragen te stellen. Hij zei dat men u al eerder had opgedragen uw kritische houding te laten varen. U antwoordde dat ze u moesten berechten volgens de wet en niet met geweld. Vervolgens confronteerden ze u met de artikels die u in Turkije had geschreven.

Na een vijftal uur kwam een andere persoon de ruimte binnen. Hij fluisterde iets in het oor van A.(...) B.(...) en A.(...) K.(...), waarop deze kwaad de ruimte verlieten. Een paar uur later kwam iemand uw boeien losmaken en zeggen dat u mee moest met R.(...) H.(...), een kopstuk van de KDP uit uw dorp. Die laatste had op vraag van uw familie met M.(...) B.(...), de toenmalige president van de KAR, onderhandeld over uw vrijlating. R.(...) H.(...) wachtte u op en bracht u met de wagen terug naar huis. Hij zei dat u moest stoppen met uw activisme omdat hij uw veiligheid niet kon garanderen.

Twee of drie dagen na uw terugkeer merkte u dat de asayesh in uw dorp patrouilleerde. Leden van de Asayesh begonnen ook vragen te stellen aan uw moeder. Op een avond kwam M.(...) A.(...), een kaderlid van de dienst veiligheid van de asayesh en een vriend van de familie, vertellen dat men uw dood aan het plannen was. Hij vroeg u de KAR te verlaten. U verliet daarop de ouderlijke woonst en dook onder in de woning van uw oom, een paar meter verder.

Rond 10 of 11 september 2017 verliet u het dorp. U reisde op irreguliere wijze te voet en te aard door de bergen naar Turkije. U kwam aan in Aroush en reisde vervolgens naar Istanbul. Eén of twee dagen later reisde u naar de Turkse kust. Op 18 september 2017 bracht een boot u naar het Griekse eiland Leros en op 28 september 2017 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 oktober 2017 verscheen in Roj Article een nieuw kritisch artikel van u, getiteld 'Kleine Dictators'. Een tijd later werd u door een groep Koerdische en Marokkaanse mensensmokkelaars op straat aangevallen. Tijdens de aanval verwezen ze naar uw artikel door te zeggen dat ze u 'grote dictators' zouden tonen.

Op 3 april 2017 verliet u Griekenland en reisde u op irreguliere wijze per vrachtwagen naar België. Op 20 april 2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken voor: identiteitskaart dd. 20/01/2016, kopie identiteitskaart ouders en broers, nationaliteitsbewijs dd. 15/12/2010, rijbewijs dd. 05/05/2015, print-out artikel van NRT over uw ziekte dd. 02/04/2017, facebookpost NRT met link naar artikel dd. 15/08/2017, print artikel Gencên behdînan dd. 09/11/2017, artikel NRT dd. 23/08/2017, kopie attest Green Kurd dd. 26/09/2018, artikel NRT dd. 24/03/2018, facebookpost van A. S. dd. 17/07/2018, facebookpost NRT dd. 28/04/2018, uittreksel uit magazine p. 26, 3 artikels uit Roj Article, artikel op website 17shubat.com, facebookpost t.a.v. de Europese vertegenwoordigingen in de KAR, kopie van facebookpost ter attentie van de Europese vertegenwoordigingen, print-out van een literair artikel, bundel met informatie over Nizar Becan, printout van de pagina Gencêt Azadîxwaz, bundel met informatie over Mohammed Ali, bundel met diverse informatie (foto's tijdens ziekte, foto van ontmoeting met schrijvers of journalisten, gedicht, artikel over kortfilm, foto tijdens een interview met NRT, resultaten van google search op naam, post van Gencêt Azadîxwaz e.a.), bundel met printout van een chatgesprek met en informatie over Nawfall Tahseen, bundel met informatie over Reving Hourouri, bundel met informatie over Ashti Kocher, foto's van contactpersoon bij de Peshmerga, usb-stick.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat u niet in aanmerking komt voor een toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw vluchtaanleiding uit Irak.

U toont niet aan dat u na juli 2017 in Irak heeft verbleven.

U verklaart dat u begin juli 2017 Irak heeft verlaten en op legale wijze naar Turkije bent gereisd. Omstreeks 4 of 5 september 2017 keerde u naar eigen zeggen terug naar Irak, waarna u werd gearresteerd door de Koerdische autoriteiten (zie CGVS, p. 4-5, 18-19). U beschikt echter niet over enig begin van bewijs waaruit blijkt dat u effectief begin september 2017 naar Irak bent teruggekeerd (zie CGVS, p. 5).

U verklaart dat u middels uw Iraaks paspoort in juli 2017 naar Turkije bent gereisd en middels hetzelfde paspoort in september 2017 naar Irak bent teruggekeerd (zie CGVS, p. 4-7). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u het paspoort voordien verschillende keren heeft gebruikt om naar het buitenland te reizen (zie CGVS, p. 4, 10). Uw paspoort bevat met andere woorden essentiële informatie betreffende uw verblijfplaatsen voor aankomst in België. Eveneens bevat het essentiële informatie voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Het paspoort kan namelijk staven dat u begin september 2018 bij Ibrahim Khalil de grens heeft overgestoken, waarna u in de problemen kwam met de Koerdische autoriteiten.

U legt het paspoort echter niet voor en beweert dat het bij de grensovergang van Ibrahim Khalil werd ingehouden door de asayesh. Zoals verder in deze beslissing aan bod komt, zijn uw verklaringen omtrent uw arrestatie bij Ibrahim Khalil niet geloofwaardig. Het is bijgevolg evenmin geloofwaardig dat u om die reden uw paspoort niet kan voorleggen. Dit laat vermoeden dat u in werkelijkheid geen inzage wenst te bieden in de inhoud van uw paspoort en zo essentiële informatie voor het CGVS achterhoudt. Op die manier verzaakt u niet enkel aan de medewerkingsplicht die op u rust, maar rijzen er ook ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van uw terugkeer naar Irak in september 2017 en de problemen die u er in die periode heeft gekend.

Uw verklaringen omtrent uw arrestatie begin september 2017 zijn compleet ongeloofwaardig.

U verklaart dat u bij arrestatie werd ondervraagd door twee hoge officieren van het Koerdische veiligheidsapparaat, met name A.(...) K.(...) en A.(...) B.(...). De eerste is een kopstuk van de KDP en brigadier-generaal van de asayesh, de tweede was het hoofd van de veiligheid van de grenspost. Over A.(...) K.(...) zegt u dat de inwoners van de KAR doodsbang voor hem zijn, dat hij een slechte reputatie heeft, en dat hij geen genade kent. Volgens u was hij door de KDP aangesteld om journalisten en activisten uit te schakelen (zie CGVS, p. 19). U noemt hem een analfabeet en een monster die enkel de

taal van 'moord en viseren spreekt' (zie CGVS, p. 20, 21). Volgens u was u al eerder op indirecte wijze door hem bedreigd (zie CGVS, p. 20). U schept dus het beeld van een uiterst gevaarlijke, gewelddadige, en ongenadige persoon. Diezelfde persoon leidde volgens u de ondervraging. U stelt dat hij dronken was, u uitvoerig beledigde, zich beklagde dat hij al niet veel eerder uw 'tong had doorgesneden' of u had gedood, en u constant klappen gaf (zie CGV, p. 19, 20). Bovendien zei hij dat hij de journalist W.(...) D.(...) op afschuwelijke wijze had gedood als ontrading voor de anderen (zie CGVS, p. 21). U keek de dood in ogen en dacht dat u zou sterven (zie CGVS, p. 19-21). Het is dan ook zeer opmerkelijk en compleet ongeloofwaardig dat u in de gegeven omstandigheden, terwijl u geboeid op een stoel zat, in discussie ging met uw ondervragers en hen op uitdagende wijze tegensprak. Zo zei u dat u de waarheid had geschreven en dat ze uw artikels moesten lezen. U voegde er aan toe dat ze u onmiddellijk mochten ophangen als bleek dat wat u schreef niet met de waarheid overeenstemde. Bovendien moesten ze u volgens de wet en niet met geweld en wapens berechten (zie CGVS, p. 20). Dergelijke houding komt gezien de omstandigheden waarin u zich bevond geheel ongeloofwaardig over. Het is niet aannemelijk dat u op dat moment een dergelijke houding zou aannemen.

Evenmin is het geloofwaardig dat A.(...) K.(...) u te kennen gaf dat hij achter de moord op W.(...) D.(...) zat (zie CGVS, p. 21). Het is zeer onaannemelijk dat een kaderlid van het Koerdisch veiligheidsapparaat plots zulke bekentenissen zou afleggen. Eveneens is het weinig geloofwaardig dat een dergelijk personage zich persoonlijk komt moeien bij de arrestatie en intimidatie van een 22-jarige student geschiedenis die enkele korte kritische stukken liet publiceren. U geeft zelf aan dat A.(...) K.(...) meestal via derden journalisten laat aanpakken. Het is dan ook geheel onduidelijk waarom hij zich als brigadier-generaal de moeite getroostte om speciaal naar de grenspost van Ibrahim Khalil af te zakken en u er hardhandig aan te pakken (zie CGVS, p. 21).

Verder kunnen uw verklaringen over de ondervraging in het geheel niet overtuigen. Zo slaat het op niets dat uw ondervragers plots anticipeerden op uw vertrek uit Irak en een verblijf in Europa. U beweert dat ze er u op wezen dat u tijdens uw verblijf in Turkije drie artikels had geschreven, waardoor ze vermoedden dat u nog meer 'leugens over hen zou vertellen' wanneer u naar Europa zou reizen (zie CGVS, p. 20-21). Nochtans was daar op dat moment geen aanleiding toe: niets wees er op dat u naar Europa zou vertrekken. Integendeel, u keerde net terug naar Noord-Irak en het was pas na uw arrestatie dat u een vertrek naar Europa begon te overwegen. Het is dan ook geheel onduidelijk waarom ze dergelijke insinuaties maakten. Dit toont aan dat u zich in werkelijkheid beroept een gefabriceerd relaas waarin u zich verliest in cirkelredeneringen.

Ook uw verklaringen over de tussenkomst van R.(...) H.(...) ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is namelijk niet geloofwaardig dat een kopstuk van de KDP intervenueert om een persoon vrij te krijgen waarvan andere KDP-kaderleden hebben beslist dat hij monddood moet worden gemaakt. Niet in het minst omdat hij dat enkel deed uit electoraal gewin. Volgens u vreesde hij de stemmen van uw familie te verliezen wanneer men u vermoordde. Daarom liet hij uw vader beloven op hem te stemmen indien hij u vrij kreeg. Op zich is het geheel onaannemelijk dat dergelijke overwegingen R.(...) H.(...) deden besluiten zich persoonlijk met de zaak te moeien, zich als kopstuk naar de grensovergang te begeven, en er uw ondervragers om uw vrijlating te smeken. Niet in het minst omdat u bevestigt dat de KDP iedere verkiezing met monsterscores wint en het eventueel verlies van de stemmen van enkele van uw familieleden daar weinig aan zal veranderen. U verwijst naar het cliëntelisme binnen de KDP en het domino-effect dat het verlies van de stemmen van uw familie op de stembusgang zou hebben, maar dat is allemaal bijzonder overtrokken. Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat het stemgedrag van uw familie enige impact zou hebben op de positie van de KDP in de KAR. Bovendien is het grotesk dat R.(...) H.(...) uw zaak rechtstreeks bepleitte bij M.(...) B.(...), de president van de KAR, en er hem van overtuigde dat uw liquidatie nefaste gevolgen kon hebben voor zijn partij. Dat de president van Koerdistan in eigen persoon tussenkwam om u vrij te krijgen uit vrees voor electoraal verlies, is ronduit ongeloofwaardig (zie CGVS, p. 21-23).

Voorts legt u weinig overtuigende verklaringen af over de manier waarop R.(...) H.(...) bij de zaak betrokken raakte. Volgens u contacteerde uw familie hem toen u nauwelijks enkele uren verdwenen was. Gevraagd toe te lichten waarom uw familie quasi onmiddellijk een kopstuk van de KDP contacteerde en gevraagd uit te leggen waarom deze persoon zich zonder verdere informatie over waar u zich bevond en wat er aan de hand was, naar de asayesh van de grensovergang van Ibrahim Khalil begaf, geeft u een weinig bevredigend antwoord. Plots beweert u dat er in de aanloop naar uw terugkeer onregelmatigheden waren, waardoor uw vader vroeg voorzichtig te blijven. Niet enkel had u daarvoor geen enkele melding gemaakt van onregelmatigheden, niet bij het invullen van de Vragenlijst op DVZ en niet tijdens het persoonlijk onderhoud, het blijft ook opmerkelijk dat R.(...) u zonder verdere aanwijzingen onmiddellijk bij de asayesh in Ibrahim Khalil kon terugvinden.

Vervolgens legt u incoherente verklaringen af over de stappen die de leden van de veiligheid nadien tegen u namen. Bij het invullen van de Vragenlijst op DVZ verklaarde u namelijk dat ze een proces-verbaal tegen

u opstelden en uw zaak doorverwezen naar het gerecht. Tijdens het persoonlijk onderhoud laat u dit onvermeld, meer nog: u bent het compleet vergeten (zie Vragenlijst, vraag 3.5 - zie CGVS, p. 24). Tot slot heeft u niet het minste begin van bewijs betreffende uw arrestatie.

U kan evenmin overtuigen dat u nadien in de KAR werd gevisieerd door de asayesh.

Volgens u waren er een aantal dagen na uw vrijlating enkele onregelmatigheden. Er kwamen wagens van de asayesh in het dorp patrouilleren en men stelde uw moeder vragen. U heeft dit echter niet gemeld bij het invullen van de Vragenlijst bij DVZ. Bovendien vloeien deze verwikkelingen verder uit uw arrestatie, dewelke niet geloofwaardig wordt geacht. Hetzelfde geldt voor de waarschuwing die u kreeg van Mohammed Ali, een andere officier van de asayesh (zie CGVS, p. 16). Volgens hem bereidde men een moordscenario voor en wou men uw dood op een ongeluk laten lijken (zie CGVS, p. 23). U meldde dit echter niet bij DVZ en deze elementen vloeien voort uit ongeloofwaardige bevonden zaken. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat, na R.(...) H.(...), een ander KDP-lid u nogmaals van verder onheil behoedde en zich zo tegen zijn eigen partij keerde, ditmaal omdat hij u dankbaar was (zie CGVS, p. 23).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen voor uw definitief vertrek uit Irak. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u tot de dag van uw vertrek in uw ouderlijk huis verbleef (zie CGVS, p. 4). Later verklaart u echter dat u de woning van uw ouders verliet en dat u bij uw oom onderdook (zie CGVS, p. 23). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen stelt u dat uw oom op nauwelijks enkele meter van uw ouders woonde. Die uitleg kan uiteraard niet overtuigen. Los daarvan is het opmerkelijk en weinig waarschijnlijk dat u gezien de situatie en de dreiging weinig meer zou doen dan onderduiken bij een familielid op nauwelijks enkele meter van uw woning (zie CGVS, p. 23). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uw activiteiten op Facebook ondergraven eveneens de geloofwaardigheid van uw vrees.

Ondanks de voorgehouden incidenten in september 2017 die u ertoe noopten om onder te duiken (zie CGVS, p. 23), bleef u in die periode actief op Facebook en postte u over diverse thema's (zie Landeninformatie, Facebook). Gezien de ernst van de door u voorgehouden vrees en de vaststelling dat u zich op dat moment opmaakte om het land op illegale wijze te verlaten, is het opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u op de sociale media, op een pagina die publiekelijk toegankelijk is, actief bleef. Gezien de aard van de dreigementen mag worden verwacht dat u meer voorzichtigheid aan de dag zou hebben gelegd en zou trachten onder de radar te blijven.

Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u Irak in september 2017 op de door u beschreven (irreguliere) wijze heeft verlaten.

Uw verklaringen over uw illegaal vertrek naar Turkije in september 2017 zijn zeer summier. Alhoewel u uit de regio van Hourour afkomstig bent en op nauwelijks vijf uren te voet en te paard de Turkse grens kon bereiken, kan u slechts een zeer onvolledige beschrijving van de gevolgde route geven. U weet enkel dat u 'via de bergen' reisde en Belem Bir bent gepasseerd. Meer toelichting kan u niet geven (zie CGVS, p. 6-7). Dit kan geenszins overtuigen voor een persoon die uit de regio afkomstig is.

Los daarvan maakt u niet aannemelijk dat u als gevolg van uw engagement en uw publicaties een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

U beweert dat u tijdens uw verblijf in Griekenland werd aangevallen omwille van een pas gepubliceerd artikel dat 'Kleine Dictators' heette. Uw belagers, waarvan er twee Badini spraken, verwezen tijdens het incident naar het artikel (zie CGVS, p. 24). Het is echter niet geloofwaardig dat de aanval, indien die werkelijk plaatsvond, iets met uw activisme te maken had. U meldde het incident weliswaar bij het invullen van de Verklaring bij DVZ, maar zei toen enkel dat het om een aanval door mensensmokkelaars ging. U zei niet dat het enig uitstaans had met uw asielmotieven (zie Verklaring). Hiermee geconfronteerd erkent u dat het effectief om een aanval door mensensmokkelaars ging en herhaalt u dat het 'gewoon politiek was' (zie CGVS, p. 24). Dat zijn echter weinig meer dan blote beweringen. Men kan zich ook de vraag stellen waarom een groep mensensmokkelaars, waaronder drie Marokkanen, een Koerd zouden aanvallen omwille van zijn politieke visie.

U beweert verder dat u als gevolg van uw engagement geen sociale uitkering kreeg tijdens uw ziekte, moeilijk een job kreeg, of werd tegengewerkt bij de zoektocht naar een studentenkot. Niet enkel zijn dat louter blote beweringen die u niet weet te staven met enig begin van bewijs, deze elementen zijn op zich, gesteld dat dit werkelijk het geval was, onvoldoende zwaarwichtig om van een gegronde vrees voor vervolging te spreken. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u achtereenvolgens in Zakho en Dohuk kon studeren, dat u probleemloos en herhaaldelijk naar het buitenland reisde, en dat er verder geen indicaties waren dat u door de overheid werd tegengewerkt op een manier dat uw rechten op flagrante wijze werden geschonden.

U legt nog een print-out voor waarin een zekere N.(...) T.(...) u per chat via de account van G.(...) A.(...) bedreigt en te kennen geeft dat hij achter de moord op W.(...) D.(...) zat. Het betreft echter louter een kopie en dus makkelijk te manipuleren document waarvan de authenticiteit allerm minst kan worden geverifieerd (zie CGVS, p. 17- zie Documenten, bundel Nawfall). Evenmin kan worden geverifieerd of het werkelijk om een gesprek tussen u en N.(...) T.(...) gaat. U verwijst ook naar een incident waarbij één van

uw vrienden, een zekere A.(...) D.(...), het slachtoffer werd van diezelfde N.(...) T.(...). U zou een kopie hebben genomen van de beelden van de veiligheidscamera's en zo de betrokkenheid van N.(...) T.(...) kunnen aantonen (zie CGVS, p. 17). Dat zijn echter loutere beweringen en u heeft geen begin van bewijs dat uw rol in dit alles kan ondersteunen. Het is verder compleet onduidelijk hoe deze zaken in uw asielaanvraag in te passen vallen. Meer nog: u haalt het niet aan als één van uw asielmotieven en komt er ook niet meer op terug. Het lijkt er eerder op dat u er niet in slaagt een lijn te krijgen in uw vluchtverhaal. U meldde deze elementen trouwens niet bij het invullen van de Vragenlijst bij DVZ.

Los daarvan vreest u dat uw familieleden het slachtoffer kunnen worden van represailles omwille van uw activisme. Er zijn echter geen indicaties dat dit werkelijk het geval is, of in de toekomst het geval zal zijn (zie CGVS, p. 24).

Het CGVS wijst er ook op dat u geen overtuigend begin van bewijs heeft dat u als activist wordt gevisieerd door uw autoriteiten. Nochtans beweert u in contact te staan met diverse organisaties en burgerrechtenbewegingen die dergelijke zaken rapporteren. Het enige voorgelegde begin van bewijs is een Facebookpost waarin een vriend stelt dat hij u mist en dat u niet naar Irak kan terugkeren (zie CGVS, p. 4-15 - zie Documenten, Facebookpost dd. 17/07/2018). De bewijswaarde hiervan is zeer relatief, het gaat namelijk om weinig meer dan de Facebookpost van een vriend. Bovendien kan uit de post geenszins worden opgemaakt waarom het voor u onmogelijk zou zijn om naar Irak terug te keren. Voorts legt u een kopie voor van een attest van de Koerdische milieubeweging Green Kurd. Volgens het document kan u niet terug naar Irak als gevolg van 'bedreigingen' (zie Documenten, attest Green Kurd). Er wordt echter niet toegelicht om welke bedreigingen het gaat, ook al beweert u dat de organisatie alle details van uw probleem kent. Het is ook opmerkelijk dat een milieubeweging dergelijke attesten uitschrijft. Voorts beweert u sinds 2012 voor de organisatie actief te zijn maar kan u slechts een paar medewerkers van de organisatie benoemen. U kan ook geen begin van bewijs voorleggen betreffende uw activiteiten voor de beweging, ook al zou u diverse rapporten voor hen hebben geschreven (zie CGVS, p. 10-12). Het is bovendien vreemd dat de organisatie naast uw naam zonder duidelijke reden uw CG-nummer vermeldt. Tot slot gaat het om weinig meer dan een kopie, en dus makkelijk te manipuleren document. Het attest wordt niet ondersteund door geloofwaardige en volledige verklaringen en heeft bijgevolg geen enkele bewijswaarde.

Verder blijkt uw activisme veel minder verregaand dan dat u laat uitschijnen.

Bij het invullen van de Vragenlijst liet u nog optekenen dat u zich sinds 2012 als activist beschouwt. U was op dat moment nauwelijks 17 jaar. Tijdens het gehoor verklaart u echter dat u zich pas sinds 2015 als activist beschouwt (zie CGVS, p. 25). Tegelijk verklaart u dat u sinds 2012 actief was voor Green Kurd. Hierboven werd echter beargumenteerd dat u op geen enkele manier uw activiteiten voor deze beweging kon staven.

Uit de neergelegde stukken blijkt dat u effectief sinds 2015 allerlei publicaties verspreidde. De kritische artikels dateren echter grotendeels uit 2017 en later. Drie ervan dateren uit de periode dat u in Turkije verbleef. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u in 2015 wat 'literatuur' schreef maar dat die verloren is gegaan. Het is effectief zo dat u diverse stukken publiceert, zowel poëzie als artikels over kunst en literatuur. Er kan echter bezwaarlijk worden gesteld dat u als gevolg van deze literaire aspiraties in de problemen zou komen. Verder verwijst u naar één enkel artikel uit 2016 (zie Documenten - zie CGVS, p. 25). Er kan dan ook gesteld worden dat uw geschreven activisme zeer beperkt bleef en een zeer opvallende (korte) piek kende onmiddellijk na uw vertrek uit Irak.

U verklaart dat u één van de beheerders van het platform Gencê Azadîxwaz bent. U kan dit echter niet staven. Het betreft trouwens een platform met meer dan 30.000 leden waarvan de inhoud volledig publiek is (zie Documenten, print-out Gencê Azadîxwaz). Dat u mogelijks actief bent op het platform duidt dus niet noodzakelijk op een verregaand engagement dat zonder meer tot vervolging zal leiden.

Tot slot legt u verschillende foto's voor waarop u poseert met schrijvers of activisten. Het is op elk van de foto's onduidelijk in welke omstandigheden en met welk doel de foto's werden gemaakt. Op zich bewijzen deze foto's enkel uw ontmoetingen en doen ze verder geen enkele uitspraak over uw engagement of uw voorgehouden vrees.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan dan ook worden geconcludeerd dat uw activisme en engagement niet van dien aard is dat ze bij voorbaat een gegronde vrees voor vervolging legitimeert. Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend. Evenmin zijn er redenen om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Aan verzoeker om internationale bescherming kan de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De andere door u voorgelegde stukken veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.

Uw identiteitsdocumenten en de kopieën van de identiteitsdocumenten van uw familieleden bevestigen hoogstens uw identiteit, nationaliteit, en herkomst. Die zaken staan momenteel niet ter discussie. De bundels met informatie betreffende de personen die u in uw asielrelaas vermeldt, geven enkel een beeld van deze personen. Ze doen geen enkele uitspraak over uw persoonlijke asielmotieven. U legt ook foto's voor van een vrouw die uw contactpersoon bij het leger zou zijn. Dit kan op basis van enkele foto's niet worden bevestigd. Bovendien is het geheel onduidelijk op welke manier zij in uw asielrelaas kan worden ingepast en wat ze met uw asielmotieven heeft te maken. Ook de documenten op de usb-stick veranderen

niets aan bovenstaande appreciatie, de stick bevat namelijk weinig meer dan een digitale versie van de voorgelegde stukken (zie Documenten, usb-stick - zie CGVS, p. 18).

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker bespreekt een aantal elementen uit de vluchtelingendefinitie en stelt dat *in casu* de voorwaarden om erkend te worden als vluchteling vervuld zijn. Hij beweert in zijn middel te vrezen gedood te worden door de Koerdische autoriteiten waaronder het kopstuk van de Koerdische Democratische partij (hierna: KDP) en de Koerdische inlichtingendienst omwille van zijn kritische houding in zijn hoedanigheid van journalist en mensenrechtenactivist.

Omwille van zijn activiteiten als kritische journalist werd hij mishandeld door A. K., een kopstuk van de KDP, met de dood bedreigd en gevraagd om zijn activiteiten te staken, zo stelt verzoeker.

Verzoeker brengt in herinnering dat hij op weg van Istanbul naar Irak in september 2017 aan de grenspost van Ibrahim Khalil door leden van de Koerdische inlichtingendienst, waaronder A. K. en A. B., werd tegengehouden en gemarteld waarna zijn reisdocumenten in beslag werden genomen. Volgens verzoeker is deze mishandeling het gevolg van zijn bezoek aan de Iraaks-Koerdische activist N. B. in ballingschap in Turkije en dat hij niet meewerkte om informatie over hem te bezorgen.

Verzoeker benadrukt dat zijn vrees gegrond is omdat hij tijdens zijn gehoor aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de KAR werd vervolgd omwille van zijn kritische houding als journalist ten aanzien van de autoriteiten. Omwille van het risico om gedood te worden, had hij, zo oppert verzoeker, geen andere keuze dan zijn land van herkomst te verlaten. Omwille van zijn hoedanigheid als kritische journalist heeft hij een risicoprofiel.

In een tweede middel aangaande de weigering van de subsidiaire bescherming voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en van het redelijkheidsbeginnsel.

Na een theoretische uiteenzetting betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal zich heeft beperkt tot een aantal overwegingen die onredelijk zijn en niet deugdelijk gemotiveerd.

In de eerste plaats verwijst verzoeker naar het gegeven dat zijn vluchtaanleiding niet geloofwaardig werd geacht, onder andere omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn terugkeer naar Irak na juli 2017 en zijn arrestatie in september 2017, de tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaatsen en zijn activiteiten op facebook, maar dat zijn risicoprofiel omwille van zijn hoedanigheid als kritische journalist als dusdanig niet in vraag werd gesteld. Verzoeker wijst erop dat hij talrijke bewijsstukken heeft neergelegd met betrekking tot dit activisme en op zijn verklaringen over de vervolgingen die hij heeft meegemaakt.

Verzoeker stipt aan dat zijn activiteiten op facebook zijn vrees niet minder geloofwaardig maken, precies omdat journalisten en critici overal ter wereld gebruik maken van sociale media zoals facebook.

Zijn risicoprofiel is naar verzoekers oordeel onvoldoende onderzocht en de commissaris-generaal is volgens hem te selectief te werk gegaan.

Het standpunt van de commissaris-generaal dat verzoekers activisme niet verregaand genoeg is om een gegronde vrees voor vervolging op te leveren, is volgens verzoeker volkomen onterecht. Verzoeker betoogt dat er geen maatstaf bestaat op grond waarvan de activiteiten van een criticus als verregaand beschouwd kunnen worden. Er wordt naar het oordeel van verzoeker onvoldoende rekening gehouden met het gevaar waarin activisten in de KAR vertoeven.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal zich beperkt tot een onderzoek naar de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, maar geen onderzoek heeft gevoerd naar artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet terwijl verzoeker het slachtoffer werd van foltering en arrestaties en hiervoor wel in aanmerking komt. De beslissing vertoont volgens verzoeker op dit punt een motiveringsgebrek. Verzoeker erkent voorts dat de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, op hem niet van toepassing is.

2.2. Nieuwe elementen

Er worden door de partijen geen nieuwe elementen naar voor gebracht.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te

zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats opgemerkt dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden vastgesteld kunnen worden.

De commissaris-generaal stelt in een eerste motief dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtaanleiding van verzoeker uit Irak.

Hierbij wijst de commissaris-generaal vooreerst op het gegeven dat verzoeker niet aantoont dat hij na juli 2017 nog in Irak heeft verbleven. In de beslissing wordt erop gewezen dat verzoeker niet over enig begin van bewijs beschikt waaruit blijkt dat hij in september 2017 vanuit Turkije naar Irak zou zijn teruggekeerd. De commissaris-generaal wijst erop dat verzoeker zijn paspoort, dat een bewijs kan vormen van zijn *whereabouts*, niet wordt voorgelegd en dat zijn verklaringen over zijn arrestatie aan de grensovergang bij Ibrahim Khalil, waarbij zijn paspoort in beslag zou zijn genomen, niet geloofwaardig zijn.

In de bestreden beslissing wordt ingegaan op de verklaringen van verzoeker betreffende zijn arrestatie begin september. De commissaris-generaal wijst erop dat de houding van verzoeker ongeloofwaardig is aangezien verzoeker verklaarde dat hij zijn arrestanten zou hebben tegengesproken, terwijl hij deze afschilderde als uiterst gevaarlijk, gewelddadig en ongenadig. Het wordt evenmin geloofwaardig geacht dat A.K., als kaderlid binnen het Koerdische veiligheidsapparaat, zou bekennen dat hij achter de moord op W. D. zat en dat hij zich zou moeien met de arrestatie van een 22-jarige student aan de grenspost. Bovendien stipt de commissaris-generaal aan dat luidens de verklaringen van verzoeker de arrestanten zouden hebben geanticipeerd op een vertrek van verzoeker naar Europa, terwijl hij slechts na deze arrestatie een vertrek naar Europa zou hebben overwogen, waardoor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op de helling komt te staan.

Daarnaast, zo merkt de commissaris-generaal op, ondergraven verzoekers verklaringen over de tussenkomst van R. H. de geloofwaardigheid van zijn relaas. Het gegeven dat R. H., een kopstuk van de KDP, zou zijn tussengekomen en de arrestanten zou hebben gesmeekt om verzoeker vrij te laten in ruil voor de stemmen van enkele van verzoekers familieleden, is volslagen ongeloofwaardig omdat de KDP elke verkiezing met een monsterscore wint. Bovendien acht de commissaris-generaal het grotesk dat R. H. verzoekers zaak rechtstreeks bepleit zou hebben bij Massoud Barzani, de president van de KAR, die zou zijn tussengekomen om verzoeker vrij te krijgen. Daarenboven legde verzoeker weinig overtuigende verklaringen af over de wijze waarop R. H. bij zijn zaak betrokken raakte en over de stappen die de leden van de veiligheid naderhand tegen hem namen. Tot slot merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker geen enkel begin van bewijs van zijn arrestatie bijbrengt.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat verzoeker evenmin kon overtuigen dat hij nadien nog werd gevisieerd door de asayesh omdat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit melding had gemaakt van onregelmatigheden in de nasleep van zijn arrestatie.

De commissaris-generaal merkt ook op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen voor zijn definitief vertrek uit Irak aangezien hij aanvankelijk stelde in zijn ouderlijk huis te zijn gebleven en naderhand verklaarde bij zijn oom te zijn ondergedoken.

In de beslissing wordt ook gesteld dat verzoekers activiteiten op facebook de geloofwaardigheid van zijn vrees ondergraven omdat hij over diverse thema's postte, ondanks de dreigementen waaraan hij op dat moment onderhevig was.

Ook de verklaringen van verzoeker over zijn illegale vertrek naar Turkije in september 2017 zijn uiterst summier en weinig geloofwaardig omdat de beschrijving van de route erg onvolledig is.

In een tweede motief gaat de commissaris-generaal in op de ongeloofwaardigheid van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker omwille van zijn engagement en zijn publicaties.

De aanval waarvan verzoeker in Griekenland het slachtoffer werd, zo stelt de commissaris-generaal, kan niet in verband worden gebracht met de publicatie van een artikel, maar betrof een aanval door mensensmokkelaars, zoals verzoeker overigens zelf aangaf.

In de beslissing wordt voorts gewezen op de ongestaafde bewering van verzoeker dat hij omwille van zijn engagement geen uitkering zou hebben gekregen tijdens zijn ziekte, of tegengewerkt zou zijn bij de zoektocht naar een studentenkot. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker zijn beweringen niet ondersteunt met enig begin van bewijs en dat de eventuele geschetste tegenkantingen niet als vervolging kunnen worden gekwalificeerd.

Naar aanleiding van de neergelegde print-out van een chatconversatie waarin verzoeker wordt bedreigd, wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat dit makkelijk te manipuleren is en niet kan worden nagegaan of het werkelijk om een conversatie gaat tussen verzoeker en N. T. Verzoeker verwijst ook naar een incident waarbij één van zijn vrienden ook slachtoffer zou zijn geworden van N. T., maar het is onduidelijk hoe dit incident in verzoekers asielrelaas zou passen.

De door verzoeker ingeroepen vrees voor represailles ten aanzien van zijn familieleden wordt ongegrond geacht.

Verzoekers stelling dat hij als activist wordt gevisieerd en daardoor niet naar Irak zou kunnen terugkeren wordt enkel gestaafd door een facebookpost, zo oppert de commissaris-generaal, waarvan de bewijswaarde gering is en door een attest van de milieubeweging 'Green Kurd', waar ook de nodige vraagtekens bij kunnen worden geplaatst.

In een derde motief overweegt de commissaris-generaal dat verzoekers engagement veel minder verregaand is dan hij laat uitschijnen.

De commissaris-generaal wijst hierbij op een aantal verklaringen van verzoeker en uit de neergelegde stukken waaruit blijkt dat hij sinds 2015 een aantal publicaties verspreidde, maar dat de kritische artikels dateren van 2017 en later. In de beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker vooral literaire aspiraties had en dat zijn geschreven activisme zeer beperkt bleef en enkel een piek kende na zijn vertrek uit Irak. Verzoeker slaagt er niet in, zo stelt de commissaris-generaal, zijn hoedanigheid als beheerder van het

platform 'Gencêt Azadîxwaz' te staven. Het feit dat hij op dit platform actief zou zijn samen met 30.000 anderen, betekent niet automatisch dat hij om die reden vervolgd zou worden. De commissaris-generaal is van oordeel dat de foto's die verzoeker neerlegt en waarbij hij poseert met schrijvers of activisten geen indicatie vormen van verzoekers engagement of voorgehouden vrees.

In de beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en er geen redenen zijn om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er in de KAR, en specifiek in de provincie Dohuk, geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waardoor verzoeker in geval een terugkeer louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade onder de vorm van een bedreiging van het leven of de persoon. De commissaris-generaal merkt ook op dat verzoeker geen persoonlijke elementen aannemelijk maakt die zouden wijzen op een verhoogd risico.

2.5.2. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat *"(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967"*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.3. Verzoeker beweert in zijn middel dat hij vreest gedood te worden door de Koerdische autoriteiten omwille van zijn kritische houding. De Raad stipt aan dat deze vrees niet alleen subjectief aanwezig dient te zijn, maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de driefoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.5.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde een mensenrechtenactivist te zijn en internetartikels te schrijven op 'NRT, Evropress, Roj Article' en '17Shubat' (AD, stuk 16, Vragenlijst CGVS, 17 juli 2018, vraag 3.3). Verzoeker stelt dat hij bij een bezoek aan de politieke opposant N. B. in Turkije in juli 2017 een aantal artikels schreef waarna hij bij zijn terugkeer naar Irak aan de grenspost bij Ibrahim Khalil werd ondervraagd, dat zijn paspoort in beslag werd genomen en dat hij de volgende dag werd vrijgelaten waarna hij het land verliet (*ibid.*, vraag 3.5).

2.5.5. Verzoeker situeert de vervolgingsfeiten in september 2017, toen hij vanuit Turkije naar Irak zou zijn teruggekeerd. Samen met de commissaris-generaal in de bestreden beslissing merkt de Raad op dat er geen enkel begin van bewijs voorhanden is van zijn terugkeer naar Irak in de periode waarin hij de vervolgingsfeiten situeert. Ook bij zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen enkel document bij dat een ander licht zou werpen op zijn *whereabouts* in september 2017, wanneer hij de vervolgingsfeiten situeert.

Verzoeker ontkende uitdrukkelijk enig bewijs te bezitten van het feit dat hij in september 2017 in Iraaks Koerdistan vertoefde (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, 28 september 2018, p. 5). Uit zijn verklaringen blijkt dat hij begin juli 2017 op vakantie ging naar Turkije (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, 28 september 2018, p. 5) om daar de schrijver N.B. te ontmoeten en samen rond te trekken (*ibid.*). Verzoeker verklaarde in juli met het vliegtuig vanuit Erbil naar Istanbul te zijn gevlogen en in september met de bus te zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 5-6) naar Dohuk. Verzoeker beweerde in september 2017, na zijn arrestatie, te voet en te paard op een illegale manier uit Irak vertrokken te zijn.

Aangezien er geen enkel stavingsstuk voorhanden is, komt het aan verzoeker toe om duidelijke verklaringen af te leggen over de omstandigheden waarin hij in september 2017 naar Irak terugkeerde en daarna definitief vertrok. Verzoeker bevestigde aanvankelijk dat hij na zijn terugkeer in zijn eigen huis logeerde (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, 28 september 2018, p. 4). Later verklaarde verzoeker evenwel dat hij *"op een gegeven moment (...) het ouderlijk huis (verliet) en (...) naar het huis van mijn oom (ging)"* (*ibid.*, p. 23). Bijgevolg legt verzoeker uiteenlopende verklaringen af over de plaatsen waar hij verbleef na zijn terugkeer, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin hij zou zijn teruggekeerd.

Ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker naar aanleiding van de vraag welke plaatsen hij bij zijn illegale uitreis in september 2017 passeerde, vreemd genoeg verklaarde niet bekend te zijn in de regio (*Ibid.*, p. 6). Deze bewering staat haaks op zijn latere verklaringen over zijn activiteiten voor de organisatie "Green Kurd". Verzoeker zou immers voor deze organisatie rapporten hebben opgesteld over het milieu en de natuur in zijn streek, niet ver van de grens, en over de schade die bombardementen aldaar aanrichtten (*Ibid.*, p. 10-11). Gezien zijn activiteiten voor "Green Kurd" zou verzoeker buitengewoon goed op de hoogte moeten zijn van de topografie van de grensstreek en zeer precies moeten kunnen aangeven hoe hij van zijn dorp Hourour via Belem Bir in Arousha in Turkije beland was.

Aangezien verzoeker helemaal niet aannemelijk maakt dat hij na zijn vertrek naar Turkije in juli 2017 nog naar Irak is teruggekeerd, kan geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker met de asayesh zou hebben gekend aan de grensovergang te Ibrahim Khalil en aan zijn bevrijding door R. H. (*Ibid.*, p. 18-21).

2.5.6. Ook verzoekers bewering in zijn middel dat hij omwille van zijn hoedanigheid als kritische journalist in aanmerking zou moeten komen voor internationale bescherming kan niet worden bijgetreden. Verzoeker beweert dat hij als journalist een kritische houding aannam ten aanzien van de autoriteiten, maar hij slaagt er niet in concreet aannemelijk te maken dat hij werkelijk als een kritische journalist bekend stond. Uit een attest van "Green Kurd" (AD, stuk 13, Documenten, attest Green Kurd) blijkt dat verzoeker sinds 2012 lid is van deze (milieu-)organisatie, maar dit wijst niet op een anti-regeringshouding bij verzoeker. Verzoeker legde ook een aantal artikels neer die hij zou hebben geschreven (AD, stuk 13, Documenten), maar uit zijn verklaringen kan niet duidelijk worden opgemaakt hoe deze artikels zijn hoedanigheid van kritische journalist zouden ondersteunen. De commissaris-generaal overliep tijdens het gehoor de neergelegde artikels samen met verzoeker (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, 28 september 2018, p. 12-18). Zo legde verzoeker een artikel neer dat op een website werd gepubliceerd op 23 augustus 2017 (AD, stuk 13, Documenten, artikel NRT 23/08/2017) en een facebookpost van 15 augustus 2017 die betrekking had op Wahad Dohuki, een om het leven gebrachte journalist (*Ibid.*, facebookpost NRT 15/08/2017). Voorts zijn er nog een aantal krantenartikelen van 30 augustus 2017, 11 oktober 2017 en 9 mei 2018. Verzoeker beweert samen met 30.000 anderen deel uit te maken van de community 'Gencê Azadîxwaz' (*ibid.*, print Gencê). Uit de publicaties kan niet worden afgeleid dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Irak als kritisch journalist bekend stond. Het is trouwens opvallend dat de artikels van verzoeker vooral na zijn vertrek uit de KAR in juli 2017 werden gepubliceerd, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst werd ingegeven door zijn hoedanigheid van kritische journalist.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het activisme en het engagement van verzoeker niet van die aard is dat er op die grond een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan.

2.5.7. In zijn middel beperkt verzoeker zich hoofdzakelijk tot het herhalen van zijn asielmotieven. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij poneert dat de voorwaarden van de vluchtelingendefinitie in zijn hoofdte vervuld zouden zijn. Hij slaagt er in zijn middel niet in de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten om te buigen en kan evenmin zijn profiel als mensenrechtenactivist, die er anti-regeringsstandpunten op nahoudt, aannemelijk maken.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag en/of van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.5.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.5.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten

die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.10. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.11. Het door verzoeker in zijn tweede middel geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt als juridische grondslag vermeld voor de weigering van de subsidiaire bescherming en bepaalt het volgende:

“§ 1.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2.

Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

2.5.12. In weerwil van verzoekers beweringen bevat de bestreden beslissing wel degelijk motieven betreffende de weigering van de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet.

Uit de beslissing blijkt immers dat de overwegingen betreffende de ongeloofwaardigheid van de concrete vluchtaanleiding en van de vrees omwille van zijn voorgehouden engagement en zijn publicaties niet enkel aanleiding geven tot de weigering van de vluchtelingenstatus, maar ook tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag kan verzoeker zich inderdaad niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.13. Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie (AD, stuk 15, COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio, 14 maart 2018; COI Focus Irak, De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht, 13 april 2018) geconcludeerd dat er in de KAR geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft ook geen persoonlijke omstandigheden naar voor gebracht waaruit blijkt dat hij meer dan een ander persoon een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon omwille van het in de KAR aanwezige - relatief beperkte - willekeurige geweld. Verzoeker bevestigt trouwens zelf dat de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, op hem niet van toepassing is.

2.5.14. Er werd geen schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond. De beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- en/of het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de motiveringsplicht.

Het tweede middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN